

Dialoog Kinderen op maat

Lieke bezoekt samen met haar man een grootschalige beurs, die ertoe dient het leven middels geavanceerde technologische ontwikkelingen te vergemakkelijken, met als leidraad: 'U bepaalt'. Terwijl haar man een kijkje is gaan nemen bij de kraam "Robotdienaren" informeert Lieke bij de kraam "Kinderen op maat".

Michael: Jazeker mevrouw, dan bent u hier aan het goede adres. Voor hoeveel kinderen kiest u? 2 of 3?

Lieke: Moet ik dat nu dan al bepalen?

Michael: Ja, mevrouw, dat is zoals wij werken: duurzaam. Een zaadcel en eicel samenbrengen, conserveren en uiteindelijk manipuleren is op alle fronten een kostbare aangelegenheid. Dit vraagt zoals u zult begrijpen om heldere, vooraf gemaakte keuzes.

Lieke: Maar... Maar ik kan dat toch niet één, twee, drie zo zeggen!? Ik moet dit eerst met mijn man overleggen...

Michael: O, waarom? Wilt hij dan enkel bij u kinderen, mevrouw?

Lieke: Wat!? Nee! Wat is dit ... En waarom moet ik dit als vrouw eigenlijk nu al weten en mijn man niet?

Michael: Ik zie dat u wat vermoeid bent, mevrouw. Heeft u weinig geslapen?

Lieke: ...

Michael: Slaap is belangrijk weet u. Zéker voor de kwaliteit van uw eitjes. Zo heeft u in onze brochure kunnen lezen dat wereldwijd vroegtijdige algehele menselijke verslijting door een disbalans tussen slaap en werkhobby's een steeds groter wordend probleem is. Voor de procedure is het daarom aanzienlijk veiliger als u uw eitjes zo snel mogelijk...

Lieke: Jaja, ik weet dat er haast bij is, maar zou het niet beter zijn als mijn man... ik bedoel, als zijn zaad óók zo vroeg mogelijk –

Michael: Zo vroeg mogelijk ná diens lozing inderdaad . . . Mevrouw, u geeft me nu toch te denken, heeft uw man erectieproblemen of andere seksuele dysfuncties nu u dit zo ter sprake brengt? Want het spijt me, anders begrijp ik uw punt niet goed, geloof ik.

Lieke: Nou ja zeg! Ik wil dit gewoon met mijn man kunnen overleggen, dat moet toch kunnen?!

Michael: Mevrouw, alstublieft, kalmeer uzelf. U maakt er zo'n gewetensvraag van! Heeft u nu daadwerkelijk uw man nodig om te bepalen hoeveel kinderen u wil? Als hij er mínder wil, dan geeft hij slechts toestemming voor één of twee zaadcellen. Als hij er méér wil, dan kan dat altijd nog bij andere vrouwen. Ik begrijp daarom het probleem dat u lijkt te hebben niet.

We leven toch niet meer in de 21e eeuw? U kunt nu toch voor uzelf kiezen? Net zoals uw man dat ook doet...

Lieke: Maar ik wil helemaal niet in mijn eentje hoeven kiezen. Ik wil samen met mijn man kiezen! En u heeft daar helemaal niets maar dan ook niets over te zeggen!

Michael: Ik wil daar ook helemaal niets over zeggen, mevrouw! Als u wil overleggen, dan gaat u overleggen . . . Maar als u dan maar wel begrijpt dat ik u zolang niet verder kan helpen . . . En als u óók maar begrijpt dat het in uw voordeel en die van uw aankomende kinderen is als u zelf leert keuzes te maken! Zo is het onze ervaring dat als de vrouw zich niet voldoende uitspreekt bij keuzes aangaande het geslacht, karakter, competenties etc. en enkel de man zijn stempel hierop drukt, dit ten koste gaat van de ontwikkeling van de aankomende kinderen... omdat dan het kind zich onvoldoende gesteund, gewild en geliefd blijkt te voelen door de moeder . . . Daarnaast, mevrouw: wij willen *gelijke* inbreng stimuleren. Het helpt dan niet om u als vrouw telkens op uw man te blijven beroepen... Uw man kán, gezien zijn biologische voordeel, al zó zijn eigen leven bepalen... Laten we u dan op zijn minst uw eigen onaangetaste keuze geven, toch? Dat is in elk geval wel óns uitgangspunt... een pure, zuivere wil, één niet afhankelijk van de grillige wensen van uw man... Keuzes die voor hem altijd uitvoerbaar zijn, maar waarbij u helaas – ja, het is schrijnend zo oneerlijk – biologische gelimiteerd bent. Het is uw keuze waar wij waarde aan hechten, mevrouw. En het is uw keuze dat van uiterst belang is voor het welzijn van uw aankomende kinderen. Dit dient u zich wel goed voor ogen te houden, doet u dat, mevrouw?

(Stilte)

Lieke: Maar... Maar, dan kan ik dus beter drie kinderen doen? Want als mijn man maar voor twee zaadcellen toestemming geeft...

Michael: Ik begrijp uw gedachtegang, mevrouw. En inderdaad, als u er uiteindelijk toch maar twee wil dan kunt u de derde – in theorie! – laten vernietigen... Maar ik moet u wel waarschuwen: alleen in theorie! Het is immers ons uitgangspunt om zo waardig mogelijk met al het ontstane leven om te gaan... Zélf als dat enkel nog maar een klompje cellen betreft. Dus als u kiest voor drie en u blijkt er toch maar twee te willen, dan zult u thuis zélf –

Lieke: Jaja! Ik begrijp het, ik het begrijp het. Goed, twee dan. Ik wil er twee.

Michael: Twee kinderen, dat is een prima keuze. Een middenweg die wij zelf vaak ook adviseren . . . Let wel dat er bij twee kinderen eerder destructieve rivaliteit kan ontstaan dan bij één of drie kinderen, maar dat wist u hopelijk al? . . . Hoe dan ook, laat het een geruststelling voor u zijn dat ook dat probleem tegenwoordig prima is te ondervangen. Als u bij de selectiefase aangeeft dat u de genen die jaloersheid in de hand werken graag omlaag wil schalen, dan verhelpt u al een hele hoop. Ik bedoel: hoe preventief wilt u hebben? Fantastisch toch.

Lieke: Pre preventie? Ja natuurlijk... heel belangrijk, heel belangrijk inderdaad... Maar heeft u nu dan voldoende informatie?

Michael: Jazeker, wij sturen u zo snel mogelijk een uitnodigingsbrief met alle nodige informatie aangaande de operatie die u te wachten staat, hoe de dag zal verlopen, etc.

Lieke: Ah, dat is fijn. Nou, hartelijk bedankt dan hè?

Michael: Geen dank, geen dank. Het was een kleine moeite, daar zijn we immers voor.

Lieke loopt weg. In de verte loopt een man haar tegemoet.

Michael: O, is dat u man daar, mevrouw? Wilt u hem gelijk doorgeven dat mocht hij toch méér kinderen willen en zelf geen moeder kunnen vinden, wij ook dáár mogelijkheden voor hebben? Hij kan het vinden op onze website onder de naam “vrije moeders” ... Als u hem dat wil doorgeven? Heel fijn, heel fijn... Ja, daag, mevrouw. Daag, tot ziens.